

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

รังสิมา สีนะพงษ์พิพิธ : ผลของการใช้ตัวแบบในนิทานหุ่นมือต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าว
ในเด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียน (EFFECT OF MODELING IN PUPPET SHOW ON
REDUCING AGGRESSIVE BEHAVIOR IN PRESCHOOL CHILDREN) อ.ที่ปรึกษา
: รศ.ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์, 107 หน้า. ISBN 974-637-207-6

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการใช้นิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะ
ทางสังคมที่เหมาะสมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน ระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนอนุบาล
พุทธรักษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่า 60%
ของช่วงเวลาการสังเกต แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย
กลุ่มทดลองได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสม และกลุ่มควบคุม
ได้ดูนิทานประกอบหุ่นมือตามแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ระยะ ใช้การทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม แบ่งเป็นระยะก่อนทดลอง,
ระยะทดลอง, ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล ใช้เวลาดำเนินการทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์
ละ 5 วัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว มีค่าความสอดคล้อง
ระหว่างผู้สังเกตตั้งแต่ 80% ขึ้นไป และนิทานประกอบหุ่นมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลคือ Two-Way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กที่มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวสูงที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะ
ทางสังคมที่เหมาะสมจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงมากกว่าเด็กที่มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวสูงที่ได้ดู
นิทานประกอบหุ่นมือตามแบบเรียนทั้งในระยะหลังทดลองและติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05
2. เด็กที่มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวสูงที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะ
ทางสังคมที่เหมาะสมจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะหลังทดลอง และติดตามผล ลดลงกว่าระยะก่อน
ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา
สาขาวิชา จิตวิทยาพัฒนาการ
ปีการศึกษา 2540

ลายมือชื่อนิสิต รังสิมา สีนะพงษ์พิพิธ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม